

N° 4

JACQUES NÈVE
Horloger d'Art
+ 32 (0)477 27 19 08 - jneve@horloger.net - www.horloger.net

LÉPINE

PRECISIE-TAFELKLOK

Louis-Philippe Periode

Gesigneerd *LÉPINE A PARIS* et genummerd *12381*

H. 43 cm B. 25 cm D. 17 cm

BIBLIOGRAFIE : Tardy "Dictionnaire des horlogers français ", Parijs, 1972;
J.-D. Augarde "Les Ouvriers du Temps, La Pendule à Paris de Louis XIV à
Napoléon Ier" .

LÉPINE

2 PLACE DES VICTOIRES ET PALAIS ROYAL, GALERIE DE VALOIS 124

PRECISIE-TAFELKLOK

LOUIS-PHILIPPE PERIODE

Het gangwerk is zeer mooi uitgevoerd, draagt ook de signatuur LÉPINE A PARIS en is genummerd 12831. Men vindt hetzelfde nummer terug op de veertrommels, de bel en de achterzijde van de wijzerplaat. De klok heeft een echappement zonder terugwerkend anker, met halve-rollen - volgens de uitvinding van *Achille Brocot* - een zeer brede mesophanging, een slinger met een grote zware lens die ondersteund wordt door een systeem met ovale staven op verschillende hoogten. Dit zorgt voor een thermische compensatie, volgens de uitvinding van *John Harrison*. De klok heeft een zaagslagwerk met permanente synchronisatie, op zilverbronzen bel achteraan, en slaat de uren en halfuren. De klok heeft een autonomie van 15 dagen.

De grote wijzerplaat is vervaardigd in email met Romeinse cijfers voor de aanduiding van de uren en Arabische cijfers voor de vijf minuten-aanduiding. De uur- en minutenwijzers, in *Breguet*-stijl, zijn vervaardigd in geblauwd staal. De lunet van de wijzerplaat is gemaakt van gedraaid en verguld latoen.

De kast is gemaakt van geciseleerd en verguld brons met vier geschuinde ramen die zicht op het gangwerk langs alle zijden toelaten, met voor- en achterdeur.

H. 43 cm B. 25 cm D. 17 cm

LÉPINE TE PARIJS

Jean-Antoine Lépine (1720-1814) is de stichter van het prestigieuze Lépine huis wiens activiteit tot in 1919 is voortgegaan. De jonge Lépine, op 24-jarige leeftijd de vennoot van M. Caron - *Horloger du roi et du Garde-Meuble de la Couronne*, zal zich al snel bewijzen met het vervaardigen van extra platte uurwerken met ingenieuze mechanismen die een ware revolutie betekenden in het domein van de klokkenmakerij. Hij maakte ook klokken met zeer ingewikkelde mechanismen die hem tot ‘klokkenmaker van de Koning’ maakten. Hij is ook de auteur van het gangwerk van de dubbelzijdige klok van het beroemde bureau van Lodewijk XV te Versailles. Destijds heeft hij 20 klokken geleverd aan Lodewijk XVI, aan Madame Elisabeth, en aan het Spaanse Hof.

In 1783 associeert hij zich met zijn schoonzoon Pierre-Claude Raguét (1753-1810) en laat hem vanaf 1784 de zaak over. Het klokkenatelier werd door Jean-Antoine II, de neef Lépine, gerund. Lépine, die in 1805 tijdens de Empire *Horloger breveté de Sa Majesté l'Impératrice-Reine* werd, vervolgens *Horloger breveté de l'Impératrice Joséphine* in 1809, kende en mooie welvaart.

Bij zijn dood in 1810 liet Alexandre, enige zoon van Raguét, het huis Lépine over aan Jean-Paul Chapuy; hij introduceerde waarschijnlijk de nummering van gangwerken in het huis Lépine, vanaf het nummer 4000. De hele productie die met « Lépine, place des Victoires » gesigneerd is, is geheel aan hem te danken.

Zijn klanten telden onder meer Napoleon 1, Hiëronymus, koning van Westfaliën, Karel IV, koning van Spanje en de prinsen van Talleyrand.

Chapuy liet de zaak over aan Calvet, die op zijn beurt de zaak overliet aan Fabre in 1840. Boulay kocht de voorraad op in 1853, verkocht het aan Roux in 1885, die het op zijn beurt aan Ferdinand Verger overliet. Deze verkocht de winkel in 1914, maar behield het merk Lépine. De winkel behield de naam Lépine tot in 1919, en het fonds werd dan overgelaten aan L. Leroy. Gedurende al die jaren

was het huis Lépine gevestigd in de buurt van de Palais Royal te Parijs: Place des Victoires in 1800, Palais royal in 1860, Rue Vide Gousset in 1870, enz.

Musea : Compiègne, Kasteel ; Detroit, Institute of Art ; Spanje, Patrimonio Nacional ; Furtwangen, Deutsches Uhrenmuseum ; Kassel, Schloss Wilhemshöle ; La Chaux-de-Fonds, M.I.H. ; Londen, Koninklijke Verzamelingen ; Minneapolis Institute of Art ; Parijs, Louvre ; Praag, Museum voor Schone Kunsten ; Sint-Petersburg, Hermitage.

